Lietas arhīva Nr. KA02-0021-22/6
ECLI:LV:KUAT:2022:0215.11360036916.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2022.gada 15.februārī

Kurzemes apgabaltiesa:
tiesnese Ināra Rozīte
tiesnese Aiva Daidere
tiesnesis Krists Līcis

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja krimināllietu sakarā ar zvērināta advokāta Raita Mediņa apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra spriedumu, ar kuru /pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu un sodīts par trīs noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas, /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 193.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas (par /pers. F/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

/pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas (par /pers. D/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

/pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas (par /pers. E/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu) un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 1.punktu, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 8 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu pēc spriedumu kopības daļēji saskaitot ar šo spriedumu noteikto sodu ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 20.februāra un Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 16.augusta spriedumos noteiktajiem sodiem, galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu un piespiedu darbs uz 150 stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu piespiedu darba izciešanā ieskaitīts izciestais sods pēc Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 20.februāra sprieduma un aizturēšanā pavadītais laiks no 2017.gada 20.decembra līdz 2017.gada 22.decembrim, kas atbilst 16 piespiedu darba stundām, un pēc Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 16.augusta sprieduma, uzskatot, ka piespiedu darba sods ir izciests.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta piekto daļu brīvības atņemšanas soda izciešanā /pers. A/ ieskaitīta izciestā soda daļa pēc Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 16.augusta sprieduma – aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2018.gada 5.janvāra līdz 2018.gada 19.jūlijam, līdz ar ko noteikts, ka izciešamā brīvības atņemšanas soda daļa pēc šī sprieduma ir 5 mēneši 16 dienas.

Drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Ar šo spriedumu pēc Krimināllikuma 20.panta ceturtās daļas un 193.panta otrās daļas notiesāti /pers. B/ un /pers. C/, par kuriem pirmās instances tiesas spriedums nav pārsūdzēts.

Solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ piedzītas mantiskā kaitējuma kompensācijas:
SIA /Nosaukums A/ labā 1000 *euro*;
AS /Nosaukums B/ labā 300 *euro*;
SIA /Nosaukums C/ labā 300 *euro*;
SIA /Nosaukums D/labā 425 *euro*;
SIA /Nosaukums E/ labā 150 *euro*;
SIA /Nosaukums F/ labā 200 *euro*;
Juridiskās personas /Nosaukums G/ labā 400 *euro*.

Solidāri no /pers. A/ un /pers. C/ piedzītas mantiskā kaitējuma kompensācijas:
Juridiskās personas /Nosaukums G/ labā 300 *euro*;
SIA /Nosaukums E/ labā 150 *euro*.

No /pers. A/ piedzītas mantiskā kaitējuma kompensācijas:
SIA /Nosaukums A/ labā 2000 *euro*;
SIA /Nosaukums C/ labā 350 *euro*.

Materiālā kaitējuma kompensāciju labprātīgai samaksai apsūdzētajiem noteikts 30 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.pantu izlemta rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem.

[2] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 18.oktobra lēmumu precizēta Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra sprieduma rezolutīvā daļa, aizstājot cietušo SIA /Nosaukums D/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ ar tās tiesību un saistību pārņēmēju AS /Nosaukums H/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

[3] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 29.oktobra lēmumu labota Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra sprieduma rezolutīvā daļa, 1.rindkopā aizstājot vārdus "2.punkta" ar vārdiem "1.punkta".

[4] Ar pirmās instances tiesas spriedumu atzīts, ka /pers. A/ organizēja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, bet /pers. B/ atbalstīja

sveša maksāšanas līdzekļa izmantošanu.

2015.gada 27.oktobrī /pers. A/ nolūkā izkrāpt naudu no ātro aizdevumu uzņēmumiem nelikumīgi izmantojot svešas personas maksāšanas līdzekli, uzmeklēja /pers. B/ un pierunāja viņu iegūt svešas personas maksāšanas līdzekļus un nodot tos /pers. A/ rīcībā.

/pers. B/, atbalstot ierosinājumu par naudas izkrāpšanu no ātro aizdevumu uzņēmumiem, nelikumīgi izmantojot svešas personas maksāšanas līdzekli, devās uz savu vecāku mājām /adrese/ un, izmantojot viltu, no sava tēva /pers. F/ ieguva viņa AS "Swedbank" norēķinu konta Nr./konta numurs/ internetbankas piekļuves datus un internetbankas kodu karti. /pers. B/, izmantojot mobilo tālruni, nosūtīja /pers. A/ fotoattēlus ar /pers. F/ internetbankas piekļuves datiem un internetbankas kodu kartes datiem, kā arī darīja zināmu /pers. A//pers. F/ personas datus. /pers. A/ visus iegūtos datus tālāk nodeva izmeklēšanas laikā nenoskaidrotai personai, kura, nelikumīgi izmantojot /pers. F/ personas datus un AS "Swedbank" norēķinu konta internetbanku, no IP adreses /ip adrese/, norādot tālruņa Nr./Numurs/ un e-pasta adresi /elektroniskā pasta adrese/ 2015.gada 27.oktobrī /pers. F/ vārdā veica aizdevuma pieteikumus un reģistrācijas maksas 0,01 *euro* maksājumus no /pers. F/ AS "Swedbank" norēķinu konta šādiem kreditēšanas uzņēmumiem:

Maltā reģistrētam uzņēmumam /Nosaukums G/ SIA /Nosaukums A/ (agrākais nosaukums SIA /Nosaukums I/), AS /Nosaukums B/, SIA /Nosaukums C/, SIA /Nosaukums J/, SIA /Nosaukums D/, SIA /Nosaukums E/, SIA /Nosaukums F/ (pieteikums izdarīts no IP adreses /ip adrese/) AS /Nosaukums K/.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums A/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 27.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 1000 *euro* apmērā un ar viņu noslēdza aizdevuma līgumu Nr.2581070.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, AS /Nosaukums B/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 27.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 300 *euro* apmērā un ar /pers. F/ noslēdza aizdevuma līgumu Nr.2500199650.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums C/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 27.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 300 *euro* apmērā un ar /pers. F/ noslēdza aizdevuma līgumu Nr.712730.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums D/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 27.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 425 *euro* apmērā un ar /pers. F/ noslēdza aizdevuma līgumu Nr.9771639.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums E/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 27.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 150 *euro* apmērā un ar /pers. F/ noslēdza aizdevuma līgumu Nr.448838.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums F/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 28.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 200 *euro* apmērā un ar /pers. F/ noslēdza aizdevuma līgumu Nr.346171EA9B7A66B.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, /Nosaukums G/ būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. F/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2015.gada 28.oktobrī uz viņa AS "Swedbank" norēķinu kontu pārskaitīja aizdevumu 400 *euro* apmērā un ar /pers. F/ noslēdza aizdevuma līgumu Nr.4072775.

2015.gada 27.oktobra vakarā, pēc kredītu ieskaitīšanas /pers. F/ AS "Swedbank" norēķinu kontā, /pers. A/ ar automašīnu aizveda /pers. B/ uz Saldu un uzdeva viņam izņemt naudu no /pers. F/ konta. Tajā pašā vakarā plkst.21.10 /pers. B/, izmantojot tēva /pers. F/ bankas norēķinu karti, /adrese/, AS "Swedbank" bankomātā izņēma no viņa bankas konta 1000 *euro*, ko atdeva /pers. A/.

Pēc tam /pers. B/, izmantojot tēva bankas norēķinu karti, /adrese/, AS "DNB banka" bankomātā izņēma 475 *euro*, ko atdeva /pers. A/.

2015.gada 27.oktobrī plkst. 20.19, izmeklēšanas laikā nenoskaidrota persona /pers. A/ uzdevumā, nelikumīgi izmantojot /pers. F/ internetbanku, no IP adreses /ip adrese/, veica izkrāpto naudas līdzekļu 700 *euro* pārskaitīšanu no /pers. F/ bankas norēķinu konta uz /pers. G/ AS "Swedbank" norēķinu kontu Nr./konta numurs/, pēc kā naudu no /pers. G/ norēķinu konta izņēma bankomātā /adrese/.

2015.gada 28.oktobrī plkst.9.28 un 9.40 izmeklēšanā nenoskaidrota persona /pers. A/ uzdevumā, nelikumīgi izmantojot /pers. F/ internetbanku, no IP adresēm /ip adrese/ un /ip adrese/ veica izkrāpto naudas līdzekļu 600 *euro* pārskaitīšanu no /pers. F/ norēķinu konta uz /pers. G/ norēķinu kontu, pēc kā naudu izņēma bankomātā Rīgā, /adrese/.

Noziedzīgā nodarījuma rezultātā SIA /Nosaukums A/ tika nodarīts materiālais zaudējums 1000 *euro* apmērā, AS /Nosaukums C/ nodarīts materiālais zaudējums 300 *euro* apmērā, SIA /Nosaukums C/ nodarīts materiālais zaudējums 300 *euro* apmērā, SIA /Nosaukums D/ nodarīts materiālais zaudējums 425 *euro* apmērā, SIA /Nosaukums E/nodarīts materiālais zaudējums 150 *euro* apmērā, SIA /Nosaukums F/ nodarīts materiālais zaudējums 200 *euro* apmērā, /Nosaukums G/ nodarīts materiālais zaudējums 400 *euro* apmērā.

/pers. A/ organizētā noziedzīgā nodarījuma rezultātā, ar /pers. B/ atbalstu un izmeklēšanā nenoskaidrotu noziedzīgā nodarījuma izdarītāju, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, no kreditēšanas uzņēmumiem kopā tika izkrāpti 2775 *euro*.

Tiesa atzinusi, ka /pers. A/ izdarījis Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, bet /pers. B/ izdarījis Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[5] /pers. A/ organizēja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu.

2016.gada 1.septembrī /pers. A/ nolūkā izkrāpt naudu no ātro aizdevumu uzņēmumiem nelikumīgi izmantojot svešas personas maksāšanas līdzekli, ieradās pie /pers. D/ un ar viltu piedāvāja viņam darba vietu Rīgā, tādējādi iegūstot viņa uzticību. Pēc tam abi devās uz Rīgu, kur Centrāltirgus rajonā /pers. D/, noticot /pers. A/ apgalvojumam, ka darba devējam ir nepieciešams viņa bankas konts un kontam piesaistītie maksāšanas līdzekļi, nodeva /pers. A/ savu AS "Swedbank" norēķinu konta Nr./konta numurs/ internetbankas piekļuves datus, internetbankas kodu karti un norēķinu karti, kā arī pateica savus personas datus.

2016.gada 1.septembrī plkst.16.48 /pers. A/ AS "Swedbank" bankomātā /adrese/, nelikumīgi izmantojot /pers. D/ norēķinu kontam piesaistīto norēķinu karti Nr./kartes numurs/, /pers. D/ bankas kontā iemaksāja 10 *euro*, lai šajā kontā būtu naudas līdzekļi, ar kuriem turpmāk apmaksāt kredītu pieteikumus. /pers. A/ uzdevumā izmeklēšanas laikā nenoskaidrota persona, izmantojot /pers. A/ iegūtos /pers. D/ personas datus, norēķinu konta internetbanku, 2016.gada 1.septembrī veica aizdevumu pieteikumus un reģistrācijas maksas maksājumus 0,01 *euro* apmērā no /pers. D/ AS "Swedbank" norēķinu konta kreditēšanas uzņēmumiem SIA /Nosaukums J/, SIA /Nosaukums A/, SIA /Nosaukums C/, SIA /Nosaukums E/, SIA /Nosaukums D/, AS /Nosaukums J/, SIA /Nosaukums L/, SIA /Nosaukums M/.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums A/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. D/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2016.gada 1.septembrī uz viņa bankas kontu pārskaitīja aizdevumu 2000 *euro* apmērā un noslēdza aizdevuma līgumu Nr.1672770.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums C/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. D/ un

uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2016.gada 1.septembrī uz viņa bankas kontu pārskaitīja aizdevumu 350 *euro* apmērā un noslēdza aizdevuma līgumu Nr.828564.

2016.gada 1.septembrī laikā no plkst.19.18 līdz plkst.19.20 /pers. A/ uzdevumā izmeklēšanas laikā nenoskaidrota persona, nelikumīgi izmantojot /pers. D/ AS "Swedbank" norēķinu karti, noziedzīgā kārtā iegūtos naudas līdzekļus 2350 *euro* apmērā izņēma bankomātā Rīgā, tirdzniecības centrā "/nosaukums/" un naudu atdeva /pers. A/.

/pers. A/ organizētā noziedzīgā nodarījuma rezultātā, ar izmeklēšanā nenoskaidrotu noziedzīgā nodarījuma izdarītāju, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, kreditēšanas uzņēmumiem SIA /Nosaukums A/ tika nodarīts materiāls zaudējums 2000 *euro* apmērā, bet SIA /Nosaukums C/ tika nodarīts materiāls zaudējums 350 *euro* apmērā, t.i., izkrāpjot naudas līdzekļus 2350 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā.

[6] /pers. A/ organizēja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, bet /pers. C/ atbalstīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu.

2016.gada oktobrī /pers. A/ nolūkā izkrāpt naudu no ātro aizdevumu uzņēmumiem nelikumīgi izmantojot svešas personas maksāšanas līdzekli, pierunāja /pers. C/ AS "Citadele Banka" atvērt sev norēķinu kontu ar internetbanku, lai vēlāk /pers. C/ maksāšanas līdzekli nodotu /pers. A/.

2016.gada 11.oktobrī abi apsūdzētie ieradās pie /pers. E/ viņa dzīvesvietā, kur /pers. A/ izteica viņam viltus piedāvājumu par nepieciešamību izmantot viņa bankas kontu, lai saņemtu savus naudas līdzekļus no ārzemēm, paskaidrojot, ka pats kontu nevar atvērt dēļ agrākām kredītsaistībām.

/pers. E/, noticot /pers. A/ stāstam un uzticoties viņam, piekrita nodot savus personas datus un atvērt bankā norēķinu kontu ar aktivizētu internetbanku, lai vēlāk nodotu /pers. A/ rīcībā.

/pers. A/ aizveda /pers. E/ uz Saldu un uzdeva AS "Citadele Banka" klientu apkalpošanas centrā "Saldus" atvērt norēķinu kontu, ko /pers. E/ arī izdarīja un /pers. A/ ieguva šīs internetbankas piekļuves datus un /pers. E/ personas datus.

2016.gada 11.oktobrī /pers. C/, atbalstot /pers. A/ ierosinājumu par naudas izkrāpšanu no ātro aizdevumu uzņēmumiem, nelikumīgi izmantojot /pers. E/ maksāšanas līdzekli, pēc /pers. A/ norādes devās uz Saldu un AS "Citadele Banka" atvēra norēķinu kontu Nr./konta Nr./, kuram aktivizēja internetbanku. Pēc tam /pers. C/ nodeva /pers. A/ rīcībā savus norēķinu konta internetbankas piekļuves datus un internetbankas kodu kartes datus, bet /pers. A/ tos nodeva tālāk izmeklēšanā nenoskaidrotai personai, kura viņa uzdevumā 2016.gada 11.oktobrī no /pers. C/ norēķinu konta uz /pers. E/ norēķinu kontu Nr./konta Nr./ pārskaitīja 0,10 *euro*, lai šajā kontā būtu naudas līdzekļi, ar kuriem turpmāk apmaksāt kredītu pieteikumus.

/pers. A/ uzdevumā izmeklēšanā nenoskaidrotā persona, nelikumīgi izmantojot /pers. E/ personas datus un norēķinu konta internetbanku, ko ieguva no /pers. A/, 2016.gada 11.oktobrī veica aizdevumu pieteikumus un reģistrācijas maksājumus 0,01*euro* apmērā no /pers. E/ konta kreditēšanas uzņēmumiem SIA /Nosaukums A/, /Nosaukums G/, SIA /Nosaukums E/, SIA /Nosaukums D/, AS "/Nosaukums H/", SIA "/Nosaukums L/", SIA "/Nosaukums N/", SIA /Nosaukums O/, SIA "/Nosaukums P/, SIA /Nosaukums M/.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, /Nosaukums G/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. E/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2016.gada 11.oktobrī uz viņa bankas kontu pārskaitīja aizdevumu 300 *euro* apmērā un noslēdza aizdevuma līgumu Nr.4222884.

Pamatojoties uz interneta vietnē veikto aizdevuma pieteikumu, SIA /Nosaukums E/, būdama pārliecināta, ka aizdevumu ir pieprasījis /pers. E/ un uzticoties, ka kredīts tiks atmaksāts, 2016.gada 11.oktobrī uz viņa bankas kontu pārskaitīja aizdevumu 150 *euro* apmērā un noslēdza aizdevuma līgumu Nr.528544.

2016.gada 12.oktobrī izmeklēšanas laikā nenoskaidrotā persona /pers. A/ uzdevumā izkrāpto naudu 449,64 *euro* pārskaitīja no /pers. E/ norēķinu konta uz /pers. C/ norēķinu kontu.

2016.gada 12.oktobrī /pers. A/ un /pers. C/ ieradās Saldū un plkst.15.08 /pers. C/ pēc /pers. A/ rīkojuma AS "Citadele Banka" klientu apkalpošanas centrā "Saldus" no sava norēķinu konta izņēma naudu 454,51 *euro*, no kuras 449,64 *euro* bija iegūti izkrāpjot kredītus un atdeva to /pers. A/.

/pers. A/ organizētā noziedzīgā nodarījuma rezultātā ar izmeklēšanā nenoskaidrotu noziedzīgā nodarījuma izdarītāju, nelikumīgi izmantojot svešu maksāšanas līdzekli, kreditēšanas uzņēmumam /Nosaukums G/ tika nodarīts materiāls zaudējums 300 *euro* apmērā, bet SIA /Nosaukums E/ tika nodarīts materiāls zaudējums 150 *euro* apmērā, t.i., izkrāpjot naudas līdzekļus 450 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā, bet /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 193.panta otrajā daļā.

[7] Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ aizstāvis zvērināts advokāts Raitis Mediņš iesniedzis apelācijas sūdzību, norādot, ka spriedums ir nepamatots, tiesa nav izvērtējusi lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus, kā arī nav ievērojusi Kriminālprocesa likuma 19.panta trešās daļas prasības, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību. Kā arī tiesa atteikusies pārbaudīt pierādījumus, kurus lūdza izvērtēt aizstāvība, tādā veidā pārkāpjot apsūdzētā tiesības uz taisnīgu tiesu.

Aizstāvis apelācijas sūdzību pamatojis ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[7.1] Tiesa nav pievērsusi uzmanību apstākļiem, kas tika pārbaudīti tiesas sēdē un rada šaubas par apsūdzības pamatotību.

Lieciniece/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. B/ 2015.gada rudenī vajadzēja naudu un viņš teicis, ka jāaizbrauc uz "/adrese/" pie vecākiem. Uz "/adrese/" braukusi viņa, /pers. B/, /pers. I/un /pers. A/ pie stūres. Pie vecākiem /pers. B/aizgājis viens pats un pēc tam teicis, ka var braukt uz Saldu un izņemt kredītos iegūto naudu. Saldū pie bankomāta aizgājuši /pers. B/un /pers. I/, atgriezušies pēc 30 minūtēm. Lieciniece redzējusi, kā /pers. B//pers. A/ iedod 30 *euro* par degvielu. Tāpat lieciniece liecināja, ka pirms braukšanas uz "/adrese/" redzējusi, ka /pers. B/un /pers. A/lieto internetu, turklāt to darījuši atsevišķi viens no otra. Pēc liecību nolasīšanas, /pers. H/ neapstiprināja, ka /pers. A/ būtu izteicies par cilvēku ar tīru kredītvēsturi, jo šādu sarunu nav dzirdējusi.

Lieciniece/pers. J/ liecināja, ka apsūdzībā norādītajā laikā dēls /pers. B/kopā ar /pers. I/ bijuši ciemos pie viņas un /pers. F/. /pers. B/runājis, ka viņam vajag tēva internetbankas datus, ka jāieskaita nauda. /pers. B/saņēmis tēva internetbankas datus un tajā pašā dienā bijis pakaļ kartei.

Aizstāvis vērš uzmanību uz to, ka šajā daļā /pers. K/ liecības atšķiras no /pers. H/ liecībām, ka pirms pēdējā brauciena viņi visi ir kopā viņas mājās un pirms tam neviens uz "/adrese/" nav braucis.

Savukārt /pers. K/ liecināja, ka /pers. A/ nepazīst, bet atceras, ka 2015.gada rudenī brālis /pers. B/atnācis uz "/adrese/", kur dabūjis tēva internetbankas datus, kurus safotografēja, aizgāja uz bibliotēku un kaut kam datus nosūtīja.

Pēc apsūdzības secināms, ka /pers. A/ atrodas turpat, līdz ar ko nav izskaidrojams, kāpēc dati netiek nodoti viņam, bet telefoniski sūtīti nenoskaidrotai personai.

[7.2] Tiesas sēdē /pers. D/ liecināja, ka nezināma persona viņu no Brocēniem veda uz Rīgu it kā pieteikties darbā un abi braukuši arī atpakaļ uz Brocēniem vienā automašīnā. Liecinieks konsekventi norādīja, ka /pers. A/ neatpazīst un viņš noteikti nav tā persona, kas viņu veda uz Rīgu un ar kuru viņš ir ticies. Valsts apsūdzība tiesas sēdē norādīja, ka /pers. D/ ticis intensīvi dzirdīts ar alkoholu un tas varētu būt izskaidrojums, bet šāds apgalvojums

aizstāvības ieskatā neiztur kritiku, jo /pers. D/ norādīja, ka degvīna pudele viņam nopirkta jau atpakaļceļā no Rīgas.

Apsūdzība (iespējams, domāts – aizstāvība) arī norāda, ka lietā nav pratināts /pers. L/ (persona, kas pārskaita naudu uz /pers. D/ kontu, kredīta saņemšanai), tāpat nav noskaidrots, kas tā ir par dienesta viesnīcu, kur /pers. D/ tika aizvests, kā arī persona, kura šajā viesnīcā strādā par komandanti, ar kuru persona, kas no viņa saņēma internetbankas datus, ir pazīstams. Šādas papildus liecinieces noskaidrošana un nopratināšana ļautu vai nu pierādīt, ka apsūdzībā minētā persona ir /pers. A/, vai arī pārliecinoši norādītu uz apsūdzības kļūdu.

[7.3] Liecinieks /pers. E/ norādīja, ka /pers. C/ un persona vārdā /pers. M/ciemojās pie viņa /adrese/un ciemošanās laikā abi piedāvājuši viņam atvērt bankā kontu. Sākumā atteicies, bet vēlāk piekritis. Visi aizbraukuši uz Skrundu, kur viņus sagaidīja /pers. A/, pēc tam devušies uz Saldu. Saldū /pers. A/ atdevis bankas dokumentus, tāpēc uzskata, ka konts bija vajadzīgs /pers. A/.

/pers. C/ norādīja, ka kopā ar paziņu /pers. N/ bijuši pirtī pie /pers. E/ un /pers. N/ piedāvājis /pers. E/ paņemt kredītus. Tad braukuši uz Saldu, lai atvērtu kontu. Sniedzot liecības, atzina, ka ar viņiem kopā bijis arī /pers. M/ un kopā lietojuši alkoholu. Iepriekš liecinājis, ka /pers. M/ nepazīst, bet kādēļ brauca uz Skrundu tikties ar /pers. A/, nezina.

Aizstāvis norāda, ka tiesas sēdes protokola ierakstā ir dzirdams, ka uz /pers. A/ jautājumu, kurš liek vairāk uzspiest un melot, /pers. C/ liecinājis, ka "tā ir". Uz prokurora jautājumu liecināja, ka /vārds/(iespējams, domāts /pers. A/) uzspieda teikt, ka /pers. M/ licis teikt, ka /pers. A/ licis ņemt kredītus. Tāpat liecināja, ka nav redzējis, ka /pers. A/ būtu devis /pers. E/ telefonu.

[7.4] Aizstāvis bez minētā norāda uz virkni konstatēto nepilnību izmeklēšanā, uz kurām vērsa tiesas uzmanību, bet spriedumā šādi apstākļi nav minēti un tiem nav dots vērtējums.

Aizstāvis vērš uzmanību uz policijas konstatēto, ka epizodē par /pers. B/ norēķinu kartes nelikumīgu izmantošanu, tiek izmantots uz /pers. O/ vārda reģistrēts telefons. Izmeklēšanas laikā /pers. O/ nav nopratināts, kā arī lietā nav ziņu, ka tas būtu mēģināts darīt. Lietā ir informācija, ka /pers. O/ telefonu apmaksā /pers. S/, /pers. P/, /pers. R/. Neviena no šīm personām nav nopratināta. Izziņā norādīts, ka konkrētais telefona numurs aktivizēts 2012.gada 8.maijā, pēc tam vairākkārtīgi pieslēgums ir migrējis uz citiem tālruņu numuriem. 2012.gadā un 2013.gada sākumā tas aktīvi ticis izmantots laikā, kad /pers. A/ atrodas cietumā.

Līdz ar to izmeklēšanas laikā tika noskaidrotas virkne personu, kuras nopratinot, varētu iegūt informāciju par personu, kura ir izdarījusi noziedzīgu nodarījumu.

[7.5] Aizstāvis atzīmē, ka spriedumā minētā atsauce uz habitoloģiskās ekspertīzes atzinumu kā izmantojamu pierādījumu ir nepamatota, jo eksperti nesniedz kategorisku atzinumu par to, vai videoierakstā esošā persona ir /pers. A/. Atzinums sniegts pieļāvuma formā.

[7.6] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka pēc /pers. C/ un /pers. A/ nopratināšanas, tika pieteikts lūgums uzaicināt uz tiesas sēdi un nopratināt /pers. M/, bet tiesa nepamatoti lūgumu noraidīja, norādot, ka šāds lūgums bija jāpiesaka līdz lietas iztiesāšanas uzsākšanai tiesā.

Aizstāvis norāda, ka tikai nopratināšanas laikā tiesā /pers. C/ atzina, ka iepriekš nepatiesi norādījis, ka kredīta ņemšanā uz /pers. E/ vārda iesaistīts bija /pers. M/, ar kuru viņš un /pers. E/ runājuši par to, ka vajadzētu paņemt kredītu. Līdz ar to šāds lūgums nekādā veidā nevarēja būt pieteikts līdz iztiesāšanas uzsākšanai.

Aizstāvība vērš uzmanību, ka arī /pers. A/ divas reizes pieteica lūgumu uzaicināt un tiesā nopratināt liecinieku /pers. I/, par kura klātesamību apsūdzības pirmajā epizodē liecināja /pers. K/ un /pers. H/. Arī šis lūgums nepamatoti noraidīts.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā tādā situācijā rupji tiek pārkāptas apsūdzētā tiesības uz aizstāvību pirmās instances tiesā, kas vairs nav novēršamas apelācijas instances tiesā, jo liecinošo personu liecību izvērtējumu vairs nebūs iespējas pārsūdzēt.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 566.pantu, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu konstatē šā likuma pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa sprieduma atcelšanu vai kādu citu būtisku šā likuma pārkāpumu, kuru tā pati nevar novērst, nepārkāpjot apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, tā jebkurā lietas iztiesāšanas brīdī, uzklausot lietas dalībnieku viedokļus, pieņem lēmumu par pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai.

[7.7] Neskatoties uz to, ka aizstāvība uzskata, ka lietā taisāms attaisnojošs spriedums attiecībā pret /pers. A/, tomēr jāparedz arī tas, ka apelācijas instances tiesa nonāk pie slēdziena, ka apsūdzības argumenti ir pietiekami notiesājoša sprieduma pasludināšanai.

Šādā gadījumā aizstāvis norāda, ka spriedumu pārsūdz daļā par /pers. A/ noteiktā soda bargumu.

Citējot Krimināllikuma 35.pantu, aizstāvis vērš tiesas uzmanību uz to, ka /pers. A/ ir pastāvīgi ienākumi, uz laiku noteiktā invaliditātes grupa nav pagarināta, līdz ar to nav šķēršļu sodu noteikt naudas soda vai piespiedu darba veidā.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka jāņem vērā tas, ka inkriminētās darbības attiecināmas uz 2015.-2016.gadu, t.i., pagājuši vismaz pieci gadi. Iztiesāšanas laikā netika konstatēts, ka izmeklēšana un iztiesāšana būtu kavēta no /pers. A/ puses, līdz ar to konstatējams, ka nav ievērotas apsūdzētā tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Ja tiesa konstatē, ka nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, saskaņā ar Krimināllikuma 49.[1]pantu, tiesa var šo apstākli ņemt vērā un sodu mīkstināt; noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā; noteikt citu, vieglāku soda veidu, nekā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēts likumā.

Ņemot vērā iepriekšminēto sūdzībā izteikti lūgumi:

1. Atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un lietu nosūtīt jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.
2. Ja tiesa neapmierina 1.punktā izteikto lūgumu, atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un /pers. A/ attaisnot.
3. Ja tiesa neatrod par iespējamu apmierināt punktos Nr.1 un Nr.2 izteiktos lūgumus, mīkstināt sodu, to nosakot mazākā apmērā vai piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumus, sodu noteikt piespiedu darba veidā (*4.sējums*, *lietas 89-91.lapa*).

[8] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 559.panta piektās daļas 2.punktu rakstveida viedokli par aizstāvja apelācijas sūdzību iesniedzis Dienvidkurzemes prokuratūras prokurors Sigits Šarķis, norādot, ka nav noraidījuma tiesas sastāvam, kā arī nav iebildumu pret lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Prokurora ieskatā pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un pamatots, tas atstājams negrozīts, bet aizstāvja R.Mediņa apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

[8.1] Apsūdzība nepiekrīt R.Mediņa viedoklim, ka kriminālprocesā iegūtie pierādījumi ir nepietiekami un apšaubāmi /pers. A/ notiesāšanai. Kriminālprocesa iztiesāšanā loģiskā pierādījumu izvērtēšanas procesā, tika izvērtēti visi pierādījumi kā katrs atsevišķi, tā savstarpējā kopsakarībā, novēršot saprātīgo šaubu iespējamību par /pers. A/ vainu.

[8.2] Prokurors uzskata, ka noraidāms aizstāvja lūgums par lietas nosūtīšanu atkārotai izskatīšanai pirmās instances tiesai, jo tiesas rīcībā nav konstatēts būtisks kriminālprocesuāls pārkāpums, atsakoties uz tiesu aicināt lieciniekus /pers. M/ un /pers. I/, kas būtu izpaudies kā aizliegums realizēt tiesības uz aizstāvību, un kuru nebūtu iespējams novērst apelācijas instancē. Tā kā tiesa /pers. A/ un viņa aizstāvja lūgumu motivēti noraidīja, tad šāda tiesas rīcība nav vērtējama kā apsūdzētā tiesību ierobežošana, jo atbilstoši Kriminālprocesa likuma 496.panta otrās daļas nosacījumiem tiesai prokurora, cietušā, apsūdzētā un viņa aizstāvja lūgumi ir jāizvērtē un jāizlemj, bet tai nav obligāta pienākuma šos lūgumus apmierināt. Turklāt vērā ņemams fakts, ka pierādījumu pārbaude notika vairākās tiesas sēdēs vairāku mēnešu garumā un par abu lecinieku esamību /pers. A/ bija zināms jau no noziedzīgo

nodarījumu izdarīšanas dienas, līdz ar to nekas viņam neliedza iespēju laicīgi šīs personas uzaicināt uz tiesas sēdi un nodrošināt šo personu ierašanos tiesā, lai viņas tiktu nopratinātas. Ņemot vērā, ka no aizstāvības puses apelācijas instances tiesai jauni ierādījumi nav pieteikti, prokurors izdara secinājumu, ka patiesībā bija vēlme nevis nopratināt lieciniekus /pers. M/ un /pers. I/, bet gan novilcināt lietas izskatīšanu.

[8.3] Valsts apsūdzība uzskata, ka /pers. A/ noteiktā soda mīkstināšanai nav pamata, jo nosakot sodu, Kurzemes rajona tiesa jau piemērojusi Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumus (*4.sējums, lietas 100. lapa*).

Motīvu daļa

[9] Lai sabiedrības drošības interesēs nodrošinātu nepārtrauktu un efektīvu valsts institūciju darbību saistībā ar Covid-19 izplatību valstī noteikto ierobežojumu laikā, saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu krimināllietas apelācijas instancē var iztiesāt rakstveida procesā arī gadījumos, kas nav minēti Kriminālprocesa likumā. Prokurors un persona, kuru intereses un tiesības sūdzība vai protests aizskar, var izteikt lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā, taču šim lūgumam ir jābūt pamatotam.

Ņemot vērā šo regulējumu un ievērojot sabiedrības drošības intereses, izvērtējot apelācijas sūdzībā izteiktā prasījuma būtību un krimināllietas materiālus, Kurzemes apgabaltiesa atzīst, ka lietu iespējams iztiesāt rakstveida procesā. Iebildumi no procesa dalībniekiem nav saņemti.

[10] Kurzemes apgabaltiesa, iepazinusies ar apelācijas sūdzību un prokurora viedokli, kā arī pārbaudījusi krimināllietas materiālus, atzīst, ka Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra spriedums atceļams daļā par /pers. A/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas (par /pers. B/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu); par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un piekto daļu; par izciestā soda un aizturēšanā pavadītā laika ieskaitīšanu soda termiņā; par kaitējuma kompensācijas 425 *euro* solidāru piedziņu no /pers. A/ un /pers. B/ SIA "/Nosaukums D/" labā, pārējā daļā spriedums atstājams negrozīts.

[10.1] Kriminālprocesa likuma 511.panta otrā daļa noteic, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam. Spriedums ir tiesisks un pamatots, ja tas atbilst Kriminālprocesa likuma 512.panta nosacījumiem, tostarp, šā panta pirmajā daļā noteiktajam, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Kurzemes apgabaltiesa konstatē, ka Kurzemes rajona tiesa 2021.gada 14.oktobra spriedumā analizējusi lietā iegūtos pierādījumus, sniegusi tiem atbilstošu vērtējumu un izdarījusi secinājumus, pamatoti atzīstot, ka /pers. A/ ir organizējis sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, izdarot trīs noziedzīgus nodarījumus apsūdzībā norādītajos apstākļos.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Pirmās instances tiesa vērtējusi gan tiesas izmeklēšanā, gan pirmstiesas procesā apsūdzēto personu un lieciniekiu sniegtās liecības kopsakarā ar lietā esošajiem dokumentālajiem pierādījumiem, pamatoti secinot, ka apsūdzību pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkuras saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu.

[10.2] Vienlaicīgi apgabaltiesa vērš uzmanību, ka apsūdzētās personas vainīgums balstāms tikai uz kriminālprocesā iegūtiem pieļaujamiem, attiecināmiem un ticamiem pierādījumiem, kas iegūti un pārbaudīti Kriminālprocesa likumā noteiktā kārtībā, ievērojot Kriminālprocesa likuma 9.nodaļā ietvertos kritērijus.

No sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa kā pierādījumus vērtējusi krimināllietas materiālos esošās izmeklētāja /pers. T/ sniegtās uzziņas par dažādiem lietā svarīgiem apstākļiem.

Tā 2017.gada 18.oktobrī /pers. T/ sniedzis uzziņu par kriminālprocesā noskaidroto naudas līdzekļu izkrāpšanu un to, ka vīrietis, kurš no bankomāta izņem naudu, tiek atpazīts kā /pers. B/ (*1.sējums, lietas 64.lapa*). Tiesa šo uzziņu vērtējusi kā rakstveida pierādījumu sprieduma [16.10] punktā, tiesas sēdē /pers. T/ nav pratināts.

Augstākā tiesa vairākkārtīgi savos nolēmumos norādījusi, ka Kriminālprocesa likuma 449.panta trešajā daļā norādītais jēdziens "rakstveida pierādījumi un citi dokumenti" nav attiecināmi uz personu liecībām, kas, lai arī fiksētas rakstveida formā kā iesniegumi vai ziņojumi, ir pakļautas citiem pārbaudes kritērijiem, t.i., tie pārbaudāmi Kriminālprocesa likuma 131.panta otrās daļas kārtībā, kāda paredzēta liecību pārbaudei. Savukārt pierādījumu pārbaudes kārtības neievērošana un tiesas atzinumu pamatošana ar likumā noteiktā kārtībā nepārbaudītiem pierādījumiem ir pretrunā Kriminālprocesa likuma 15.pantā nostiprināto pamatprincipu- tiesībām uz taisnīgu tiesu (*skat. AT 2015.gada 10.februāra lēmumu lietā SKK-5/2015 un 2011.gada 9.jūnija lēmumu lietā SKK-198/2011*).

Uzziņa ne tikai nav pārbaudīta, personu nopratinot, bet tās autors norādījis, ka atpazinis /pers. B/. Apgabaltiesa norāda, ka atpazīšana ir Kriminālprocesa likumā paredzētā kārtībā veicama procesuāla darbība un nevar tikt aizstāta ar procesa virzītāja apgalvojumu, tāpēc uzziņa no pierādījumu loka izslēdzama. Vienlaicīgi apgabaltiesa konstatē, ka šīs uzziņas atzīšana par nepieļaujamu pierādījumu nerada šaubas par apsūdzēto personu vainu. /pers. B/ nekad nav noliedzis, ka no AS "DNB Banka" bankomāta Saldū ir izņēmis 475 *euro*.

Augstāk minēto iemeslu dēļ par nepieļaujamu pierādījumu atzīstama izmeklētāja /pers. T/ uzziņa par mobilo telefonu atrašanās vietām, zvanu analīzi un izdrukām un uzziņas autora secinājumi par vainīgajām personām (*2.sējums, lietas 97.lapa*), uz ko tiesa atsaukusies sprieduma [17.11] punktā. Izslēdzot to no pierādījumu loka, atzīstams, ka šis fakts neietekmē pierādījumu pietiekamību par apsūdzēto personu vainu.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi /pers. A/ par vainīgu viņam inkriminēto noziegumu izdarīšanā un pareizi novērtējusi pieļaujamos pierādījumus, tāpēc atkārtot spriedumā norādītos pierādījumus un izteiktos atzinumus nav nepieciešami un lietderīgi.

[11] Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 564.panta ceturtajā daļā noteiktajam apelācijas instances tiesa sniedz atzinumu par apelācijas sūdzības pamatotību.

Apgabaltiesa secina, ka aizstāvja apelācijas sūdzībā nav norādīti tādi argumenti, kas varētu iespaidot lietas izlemšanu un ļautu pierādījumus vērtēt citādi.

Lietas iztiesāšanas gaitā noskaidrots, ka tieši /pers. A/ bija noziedzīgo nodarījumu iniciators un tālāku darbību organizators, viņa vadībā līdzapsūdzētie realizēja noziedzīgās darbības un sasniedza /pers. A/ iecerēto mērķi. /pers. A/ ar savu automašīnu vadāja iesaistītās personas uz mājām pie cietušajiem, uz bankām un bankomātiem, pēc tam saņemot ātro kredītu iestādēm izkrāptos naudas līdzekļus. Tas, ka /pers. A/ pats personīgi nav devies pie bankomātiem noņemt naudas līdzekļus, bet to darījušas citas personas, tikai apstiprina viņa vēlmi netikt fiksētam bankomātu novērošanas kamerās un tādā veidā izvairīties no atbildības. Tas, ka kāda no personām ir devusi naudu /pers. A/ arī benzīnam, nenozīmē, ka viņš būtu attaisnojams nelikumīgā naudas iegūšanā no kredītiestādēm. /pers. A/ ne tikai ieguva naudas līdzekļus, bet arī līzingā iegādātas mantas. Krimināllietā noskaidrotie apstākļi liecina par to, ka /pers. A/ analogā veidā izmantojis pat savu paziņu uzticību, par ko attiecīgi ziņojumi policijai nav tapuši.

[11.1] Līdzapsūdzētais/pers. B/ liecinājis par /pers. A/ vēlmi atvērt kontu, sākotnēji melojot par nepieciešamību viņam pārskaitīt naudu un iegūt līdzekļus konta pieejai. Lai veiktu pārskaitījumu uz jebkuru kontu, nav nepieciešami konta turētāja bankas karte, internetbankas piekļuves lietotājvārds, kodu karte un parole. Šis fakts pats par sevi apstiprina apsūdzētā /pers. A/ negodīgos nolūkus. Līdzapsūdzētais /pers. B/ nofotografējis tēva internetbankas kodu karti un datus nosūtījis /pers. A/, kurš, savukārt, sazvanījies ar citu personu un pēc stundas atgriežoties paziņojis, ka jāizņem nauda un vajadzīga maksājumu karte. Minētais apstiprina /pers. A/ saziņu ar apsūdzībā norādīto nenoskaidroto personu, kura noformējusi kredītu pieprasījumus. Kredītu pieprasīšana, piešķiršana un naudas noņemšana, ko veica gan /pers. B/ Saldū, gan nenoskaidrota persona Rīgā, sakrīt laika ziņā.

Līdzko kredīti tiek ieskaitīti, tie tiek arī izņemti: /pers. B/ kredītu piešķiršanas dienā 2015.gada 27.oktobrī Saldū dažādos bankomātos izņēma 1475 *euro,* savukārt, nenoskaidrotā persona, pēdu slēpšanas nolūkos vispirms veica divus pārskaitījumus uz /pers. G/ kontu, pēc tam no tā tajā pašā dienā un nākamās dienas rītā naudu noņēma.

/pers. A/, apšaubot /pers. B/ liecības, nav varējis norādīt nevienu iemeslu, kāpēc tiek apmelots. Pirmās instances tiesā /pers. B/ apstiprināja pirmstiesas procesā sniegtās liecības un paskaidroja, ka tās ir patiesas.

Nav izšķirošas nozīmes aizstāvja sūdzībā norādītajām niansēm par to, vai kāds brauca uz "/adrese/" vai nebrauca un kad to darīja. Šajā spriedumā jau iepriekš izteikts secinājums par /pers. A/ saistību ar noziegumiem ar citu personu starpniecību, lai pašam būtu iespēja izvairīties no atbildības.

[11.2] Liecinieks /pers. K/ dzirdējis, kā /pers. B/mātei prasa tēva /pers. F/bankas karti. Māte to iedevusi, /pers. B/datus nofotografējis un kādam nosūtījis caur *WhatsApp* lietotni. /pers. B/sarunā ar /pers. I/ teicis, ka viss notiek un būs kārtībā, ticis pieminēts /pers. A/.

[11.3] Lieciniece /pers. K/ kriminālprocesā apstiprinājusi, ka dēls /pers. B/prasījis tēva internetbankas kodu karti, ka esot ieskaitīta nauda un tā jānoņem. Datus dēlam iedevusi un viņš kopā ar /pers. I/ un /pers. K/ kaut kur aizgājuši. Pēc tam /pers. K/ pateicis, ka /pers. B/ar telefonu nofotografējis tēva kodu karti un kādam nosūtījis.

[11.4] Liecinieces /pers. H/ pirmās instances tiesā sniegtā liecība raksturojama kā vispārīga bez konkrētiem faktiem, kas būtu attiecināmi uz noziegumu, viņa acīmredzami centusies mazināt /pers. A/ lomu notikušajā. Tas izskaidrojams ar to, ka lieciniece ir līdzapsūdzētā /pers. C/ sieva, kura pati braukājusi kopā ar procesā iesaistītajām personām gan uz Zirņiem un Saldu, gan uz Rīgu, kur notikusi kredītu un mantu ņemšana līzingā. Lieciniece un /pers. U/ ņēmuši vairākus kredītus, paši tikuši apkrāpti no /pers. A/ puses. Saldū bankomātā naudu ņēmis /pers. B/. Savukārt pirmstiesas procesā lieciniece sniegusi detalizētus paskaidrojumus un zinājusi liecināt, ka /pers. B/bijusi nepieciešama nauda rēķinu nomaksai un /pers. A/ teicis, ka var palīdzēt naudu dabūt, tikai vajag cilvēku ar tīru kredītvēsturi. /pers. U/ /pers. A/ ietekmē formējis uz sava vārda preces līzingā. /pers. A/ pircis alkoholu, devis dzert /pers. U/, lai pēdējais neapzinātos savu rīcību.

Lieciniece ar parakstu apliecinājusi pierakstītās liecības pareizību. Vienlaicīgi, atbildot uz /pers. A/ aizstāvja jautājumu, lieciniece vairs nav atcerējusies /pers. A/ runāto par cilvēku ar tīru kredītvēsturi, jo tādu sarunu īsti neesot dzirdējusi. Kā jau iepriekš norādīts, apgabaltiesa šādu nostāju raksturo kā ieinteresētību palīdzēt /pers. A/ pēc iespējas izvairīties no atbildības.

[11.5] Par kredītu ņemšanu un /pers. A/ lomu liecinājis liecinieks /pers. U/. /pers. A/ piedāvājis dažādus veidus, kā nopelnīt, rosinājis liecinieku uz sava vārda ņemt preces līzingā, solot par katru preci maksāt lieciniekam 250 *euro*. /pers. A/ aizbildinājies, ka pats uz sava vārda nevar formēt aizdevumus, jo viņam jau esot kredīti. Līzingā preces ņēmuši Rīgā, dokumenti noformēti uz /pers. U/ vārda, bet preces nodotas /pers. A/ rīcībā un tā ticis apkrāpts.

[11.6] Liecinieks/pers. E/ kriminālprocesā liecinājis, ka /pers. A/, kura uzvārdu nezina, aicinājis jebkurā bankā atvērt norēķinu kontu, par to solot samaksāt 100 *euro*. Cietušais piedāvājumam piekritis un kopā ar /pers. A/un /pers. C/iesēdušies mašīnā, kuru vadījis nepazīstams vīrietis. Automašīnas vadītājs iedevis cietušajam jaunu telefonu ar SIM karti, teicis, ka bankā jāatver konts un jāpieslēdz internetbanka un būs jānorāda telefona numurs. Cietušais devies uz AS "Citadele banka", pārējie gaidījuši automašīnā. Kad prasīto izdarījis, automašīnas vadītājs paņēmis atvērtā norēķinu konta un internetbankas datus un arī telefonu paņēmis atpakaļ. Automašīnas vadītājs Skrundā par konta atvēršanu cietušajam iedevis 50 *euro*, kā arī 50 *euro* viņš iedevis /pers. A/kā atlīdzību par to, ka cietušo pierunājis atvērt kontu.

Atpazīšanas laikā pēc fotogrāfijām cietušais nepazīstamajā automašīnas vadītājā, par kuru sniedzis liecību, atpazinis /pers. A/ (*3.sējums, lietas 22.-25.lapa*).

[11.7] Apsūdzētais /pers. C/ liecinājis, ka /pers. A/ teicis /pers. E/, ka viņam jāatver konts bankā un jāpieslēdz internetbanka. /pers. E/ to arī izdarījis, iegājis AS "Citadele banka" un pēc brīža iznācis ar sarkanas krāsas mapi, kuru atdevis /pers. A/. /pers. C/ arī atvēris kontu šajā bankā un internetbankas datus atdevis /pers. A/. Pēc tam pēc /pers. A/ norādījuma no konta ņēmis naudu un viņam atdevis. Pirmās instances tiesas sēdē /pers. C/ savu pirmstiesas procesā sniegto liecību apstiprinājis, kontu bankā atvērt aicinājis /pers. A/.

Liecinieks tiesas sēdē atzinis, ka /pers. M/ viņam ir pazīstams, taču /pers. M/nav mēģinājis ietekmēt /pers. C/ liecības, lai apmelotu /pers. A/.

Kaut gan no pierādījumu loka kā Kriminālprocesa likumā paredzētā kārtībā nepārbaudīts pierādījums izslēdzama izmeklētāja /pers. T/ uzziņa par video ierakstu apskatē konstatēto un secinājumiem (*2.sējums, lietas 146.,149.lapa*), apgabaltiesa atzīst, ka tas neietekmē pierādījumu pietiekamību. /pers. E/ bankas kontā ieskaitītā kredītu nauda tika pārskaitīta uz /pers. C/ kontu, no kura, kā pats /pers. C/ liecināja, naudu izņēmis un atdevis /pers. A/.

[11.8] Liecinieks /pers. D/ kriminālprocesā liecinājis, ka nepazīstams vīrietis solot iekārtot cietušo darbā celtniecībā, avansā iedevis 10 *euro*, vedis viņu ar savu mašīnu uz Rīgu, pa ceļam paņēmis cietušā AS "Swedbank" internetbankas kodu karti, lietotājvārdu un paroli, datus nofotografējis ar telefonu, apgalvojot, ka tie nepieciešami darba devējam.

Kaut gan /pers. D/ nav varējis atpazīt /pers. A/ viņam uzrādītajās fotogrāfijās, lietā ir pietiekami pierādījumi, lai izdarītu secinājumus par /pers. A/ vainu.

Izmeklētāja /pers. T/ 2019.gada 11.jūlijā sastādītais apskates protokols atzīstams par ierobežoti pieļaujamu pierādījumu, kas nav izmantojams pierādīšanā. Minētajā protokolā atspoguļota procesuālā darbība – apskate. No protokolā norādītā, ka pie bankomāta esošais vīrietis tiek atpazīts kā /pers. A/, secināms, ka apskatē iekļauta atpazīšana, kas ir cita procesuālā darbība un veicama citā Kriminālprocesa likumā paredzētā kārtībā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta trešo daļu ziņas par faktiem, kuras iegūtas, pieļaujot citus procesuālos pārkāpumus, uzskatāmas par ierobežoti pieļaujamām un var tikt izmantotas pierādīšanā tikai tādā gadījumā, ja pieļautie procesuālie pārkāpumi ir nebūtiski vai var tikt novērsti, tie nevarēja ietekmēt iegūto ziņu patiesumu vai ja to ticamību apstiprina pārējās procesā iegūtās ziņas.

Konstatētais nav atzīstams par nebūtisku pārkāpumu un nav arī novēršams, atpazīšana nav apstiprināma, jo /pers. T/ nav nopratināts.

Vienlaicīgi ir pierādīts, ka laikā, kad tiek pieprasīts /pers. D/ vārdā kredīts, pie bankomāta /adrese/, pie tirdzniecības centra "/nosaukums/" atrodas vīrietis. Šajā laikā /pers. D/ kontā tiek iemaksāti 10 *euro*, minētajā vietā darbojas telefons, kas norādīts kredītu pieteikumos, no dažādām IP adresēm, kas liecina par to, ka kredītu pieprasījumi nav veikti no stacionārām, bet gan no mainīgām IP adresēm, izmantojot mobilos telefonus.

[11.9] Kriminālprocesa likuma 194.panta pirmajā daļā noteikts, ka ekspertīzi nosaka gadījumos, kad kriminālprocesam nozīmīgu jautājumu noskaidrošanai nepieciešams veikt pētījumu, kurā izmantojamas speciālas zināšanas kādā zinātnes, tehnikas, mākslas vai amatniecības nozarē. Atbilstoši Tiesu ekspertu likuma 1.pantā noteiktajam ekspertīzi veic personas ar speciālām zināšanām pētāmajā nozarē un kurām ir atbilstošas kvalifikācijas sertifikāts.

Ar lietā veiktās komisijas habitoloģiskās ekspertīzes atzinumu Nr.2001175 secināts, ka video ierakstā no AS "Swedbank" bankomāta B724 plkst.16:53 pie tā redzamais vīrietis, iespējams, ir /pers. A/ (*2.sējums, lietas 9.-16.lapa*).

Aizstāvis apelācijas sūdzībā nav norādījis argumentus, kas būtu par pamatu apšaubīt ekspertīzes likumību. Vienlaicīgi apgabaltiesa norāda, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta trešajā daļā noteikto nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem un tie vērtējami kopsakarā un savstarpējā saistībā.

[11.10] Apelācijas sūdzībā, nenorādot pamatojumu, aizstāvis kā pārkāpumu norādījis, ka izmeklēšanā nav noskaidrota viesnīca, kurā kādu laiku atradies /pers. D/. Apgabaltiesas ieskatā šādam apstāklim lietā vispār nav nozīmes. Tāpat bez apelācijas instancē pārbaudāmas argumentācijas apspriesta

lietā iesaistīto personu pazīšanās ar /pers. M/, kurš kopā ar citiem bijis pirtī.

[12] Attiecībā par aizstāvja lūgumu nosūtīt krimināllietu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā apgabaltiesa norāda, ka likumdevējs noteicis ierobežotas iespējas apelācijas instances tiesai nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai. Kriminālprocesa likuma 566.pantā noteikts, ka "ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, konstatē šā likuma pārkāpumu, kas katrā ziņā izraisa sprieduma atcelšanu vai kādu citu būtisku šā likuma pārkāpumu, kuru tā pati nevar novērst, nepārkāpjot apsūdzētā tiesības uz aizstāvību, tā jebkurā lietas iztiesāšanas brīdī, uzklausījusi procesa dalībnieku viedokļus, pieņem lēmumu par pirmās instances tiesa sprieduma atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai". Neviens no šā likuma pantā ietvertajiem gadījumiem nav norādīts apelācijas sūdzībā.

Attiecībā par aizstāvja norādi, ka pirmās instances tiesā nav aicināti aizstāvības pieteiktie liecinieki un ka viņu liecību vērtējumu apgabaltiesas nolēmumā vairs nebūs iespējams pēc būtības pārvērtēt, apgabaltiesa norāda, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības apelācijas sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā. Apelācijas sūdzībā nav izteikts lūgums nopratināt lieciniekus, nav norādīts, ko tie var liecināt par apstākļiem, kas attiecas uz apsūdzību. Tāpēc iebildums, ka liecinieku liecības nebūs iespējams izvērtēt divās instancēs, nav par pamatu, lai lietu nosūtītu jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesā.

[13] Par izdarītu noziedzīgu nodarījumu tiesai ir pienākums noteikt vainīgajai personai tiesisku, pamatotu un taisnīgu sodu saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītajiem soda noteikšanas principiem, ievērojot Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi (*Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2018.gada 19.jūnija lēmums Nr. SKK-J-348/2018*).

Atbilstoši Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā ietvertajam, soda mērķis aptver gan sabiedrības aizsardzības, taisnīguma atjaunošanas un sodīšanas funkcijas, gan sodīto personu resocializācijas aspektu ar nolūku kopumā panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Sodam piemīt personu audzināšanas un morālo vērtību stiprināšanas funkcija, kas ievērojama katrā gadījumā, lemjot par piemēroto sodu un tā izpildes veidu.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1.jūlija kopsapulcē nolemto tiesām jāievēro ne tikai Krimināllikuma 46.pantā ietvertie nosacījumi, bet arī citi apstākļi un fakti, kas saistīti ar noziedzīgo nodarījumu. Likumdevējs, kuram valsts deleģējusi veidot savu sodu politiku, paredzot krimināltiesību normas sankcijā to vai citu sodu, ir noteicis to adekvāti noziedzīgā nodarījuma kaitīguma pakāpei konkrētajā sabiedrības attīstības formā, lai vērstos pret likumīgi aizsargāto interešu apdraudējumu. Tiesām jāievēro samērīguma princips-labumam, ko sabiedrība iegūs ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam.

Lai atjaunotu taisnīgumu, krimināLsodam nav jābūt nesamērīgi bargam vai pārlieku vieglam.

Apgabaltiesas ieskatā /pers. A/ piespriestais sods, vērtējot kopumā visus vērā ņemamos apstākļus, ir pārāk mīksts, taču prokurora protests par to nav iesniegts. Aizdomās turētās personas pienākums ir sniegt patiesas liecības, ja tā izmanto tiesības liecināt. Apsūdzētajam ir tāds pats pienākums. No lietas redzams, ka /pers. A/ apzināti sniedzis nepatiesas liecības, lai maldinātu izmeklēšanu un sagrozītu lietas patiesos apstākļus.

[13.1] Par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu likumdevējs noteicis brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

/pers. A/ kā noziegumu organizatoram par katru noziedzīgo nodarījumu piespriesta brīvības atņemšana uz četriem mēnešiem.

[13.2] Nosakot apsūdzētajam piespriežamā soda veidu, pirmās instances tiesa spriedumā norādījusi, ka vadās no Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem, t.i., ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vērtē apsūdzētā personību.

/pers. A/ izdarītie trīs noziedzīgie nodarījumi atbilstoši Krimināllikuma 7.panta ceturtajā daļā ietvertajai klasifikācijai atzīstami par smagiem noziegumiem. Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu, secināms, ka /pers. A/ organizēto noziegumu rezultātā cietušajiem nodarīts kaitējums 5575 *euro* apmērā.

Pirmās instances tiesā apsūdzētais paskaidrojis, ka strādā algotu darbu Anglijā un rūpējas par bērnu. Iedzīvotāju reģistra dati liecina, ka viņa apgādībā reģistrēta 2017.gada 22.decembrī dzimusi meita. Lietā nav apstiprinājuma par /pers. A/ veselības stāvokli un iespējamo invaliditāti.

[13.3] Lietā nav konstatējami /pers. A/ atbildību mīkstinoši apstākļi, kādi norādīti Krimināllikuma 47.pantā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošo apstākli pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi noziedzīgu nodarījumu recidīvu, ko veido sodāmība pēc Kurzemes apgabaltiesas 2003.gada 9.jūnija sprieduma, ar kuru /pers. A/ bija notiesāts par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu (Krimināllikuma 118.panta 2.punkts) ar brīvības atņemšanu uz 13 gadiem. Pēc soda izciešanas atbrīvots 2013.gada 13.novembrī, sodāmība uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi nav dzēsta. Tāpat vērā ņemams, ka arī pēc izskatāmajā lietā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem /pers. A/ sodīts vēl 2 reizes, kas liecina par viņa tendenci uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, savu interešu nostādīšanu augstāk par sabiedrības interesēm un nevēlēšanos būt likumpaklausīgam. Pie šādiem apstākļiem neviens no panta sankcijā paredzētiem alternatīviem soda veidiem /pers. A/ nav piemērojams.

[13.4] Krimināllikuma 50.panta trešajā daļā noteikts, ka „ja vismaz viens noziedzīgais nodarījums, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir smags vai sevišķi smags noziegums, galīgais sods tiek noteikts, pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus". No sprieduma redzams, ka tiesa piemērojusi apsūdzētajam labvēlīgāko no sodu saskaitīšanas principiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ nosakāms galīgais sods pēc kopības ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 20.februāra un 2019.gada 16.augusta spriedumiem, ieskaitot soda izciešanā apcietinājumā pavadīto laiku no 2017.gada 20.decembra līdz 2017.gada 22.decembrim un no 2018.gada 5.janvāra līdz 2018.gada 19.jūlijam.

Atbilstoši Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktajam piespiedu darbs skaitāms par izciestu.

[13.5] Attiecībā par Krimināllikuma 49.[1]panta nosacījumu piemērošanu /pers. A/, ko savā apelācijas sūdzībā lūdzis aizstāvis, apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa jau ir piemērojusi Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas nosacījumus, jo atzinusi, ka ir pārkāptas apsūdzēto tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā un to ņēmusi vērā pie soda noteikšanas, attiecīgi mīkstinot piemērojamo sodu. Attiecībā par piespiedu darba kā soda veida piemērošanu norādāms, ka /pers. A/, neatrodoties apcietinājumā, nav sācis izciest ar iepriekšējo spriedumu piespriesto piespiedu darbu, kas liecina par to, ka šāds sods neietekmē /pers. A/ attieksmi.

[14] Kriminālprocesa likuma 511.panta otrajā daļā noteikts, ka spriedumam jābūt tiesiskam un pamatotam, savukārt, šā likuma 512.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa, taisot spriedumu, pamatojas uz materiālo un procesuālo tiesību normām.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta pirmajā daļā noteikto tiesa var sagatavot saīsinātas formas spriedumu, kas sastāv no ievaddaļas, aprakstošās daļas un rezolutīvās daļas. Pēc procesa dalībnieku lūguma tiesa sagatavo pilnu spriedumu, kura struktūru nosaka Kriminālprocesa likuma 523.panta pirmajā daļā ietvertais, ka spriedums sastāv no ievaddaļas, aprakstošās daļas, motīvu daļas un rezolutīvās daļas.

Apgabaltiesa konstatē, ka saīsinātā sprieduma rezolutīvajā daļā /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par /pers. B/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu un, piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem.

Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktā paredzēta iespēja tiesai apsūdzētajam noteikt sodu, kas ir zemāks par minimālo robežu, kāda par

attiecīgo noziedzīgo nodarījumu paredzēta likumā.

Kurzemes rajona tiesa ar 2021.gada 29.oktobra lēmumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 474.pantu, nolēmusi labot Kurzemes rajona tiesas sprieduma rezolutīvās daļas 1.rindkopu, aizstājot vārdus "2.punkta" ar vārdiem "1.punkta".

Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1.punktā paredzēta iespēja tiesai, konstatējot apsūdzētā tiesību pārkāpumu uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā, ņemt šo apstākli vērā pie soda noteikšanas.

Kurzemes apgabaltiesa atzīst, ka lēmums par kļūdas labošanu ir atceļams, jo konstatējams Krimināllikuma normu būtisks pārkāpums, kas novēršams apelācijas instancē.

Pirmkārt, ar lēmumu izdarītais labojums neatbilst Kriminālprocesa likuma 474.pantā paredzētajam pārrakstīšanās kļūdas jēdzienam.

Otrkārt, salīdzinot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 1. un 2.punktā ietvertās normas, konstatējams, ka tiesas spriedumā norādītā norma (2.punkts) ir labvēlīgāka par izlaboto (1.punkts) ar lēmumu, tādā veidā ir pasliktināts apsūdzētās personas stāvoklis.

Ievērojot Kriminālprocesa likuma 474.pantā un judikatūrā noteikto, secināms, ka ar pārrakstīšanās kļūdu saprotamas pareizrakstības, gramatikas kļūdas; kļūdas, kas nav saistītas ar juridiski nozīmīgiem faktiem; kļūdas, kuras ir acīmredzamas un kuru izlabošana nevar izraisīt šaubas (*skat. Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 16.jūnija lēmumu lietā Nr.13870002805, Nr. SKK-244/2009*).

Kurzemes apgabaltiesa atzīst, ka likuma norma ir juridiski nozīmīgs apstāklis, kas rada juridiskas sekas, tādēļ nav labojama Kriminālprocesa likuma 474.panta kārtībā kā pārrakstīšanās kļūda.

Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā nav paredzēta minimālā soda robeža. Krimināllikuma 38.panta otrajā daļā noteikts, ka brīvības atņemšanu nosaka uz laiku no piecpadsmit dienām līdz divdesmit gadiem. Attiecīgi /pers. A/, pie soda noteikšanas piemērojot Krimināllikuma 49.[1] panta pirmās daļas 2.punktu, sods par šo noziegumu nosakāms brīvības atņemšana uz 14 dienām.

[15] Apelācijas instances tiesa konstatē, ka Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra saīsinātā sprieduma rezolutīvajā daļā solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ par labu SIA "/Nosaukums D/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, piedzīta mantiskā kaitējuma kompensācija 425 *euro*.

Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 18.oktobra lēmumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 474.pantu, tiesa nolēmusi precizēt Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra sprieduma rezolutīvo daļu, aizstājot cietušo SIA "/Nosaukums D/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, ar tās tiesību un saistību pārņēmēju AS "/Nosaukums H/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

Apgabaltiesa atzīst, ka šāds lēmums ir nelikumīgs un atceļams, jo labojums saistīts ar juridiski nozīmīgu apstākli un lēmums neatbilst Kriminālprocesa likuma 474.panta jēgai. Pēc sprieduma pasludināšanas cietušā aizstāšana ar precizējošu lēmumu nav pieļaujama. Pie šādiem apstākļiem arī minētais lēmums atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo daļu un Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 14.oktobra spriedumu atcelt daļā par /pers. A/ noteikto sodu pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas (par /pers. B/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu); par galīgā soda noteikšanu /pers. A/ saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un piekto daļu; par izciestā soda un aizturēšanā pavadītā laika ieskaitīšanu soda termiņā; par kaitējuma kompensācijas 425 *euro* solidāru piedziņu no /pers. A/ un /pers. B/ SIA "/Nosaukums D/" labā.

/pers. A/ pēc Krimināllikuma 20.panta otrās daļas un 193.panta otrās daļas (par /pers. B/ maksāšanas līdzekļa nelikumīgas izmantošanas organizēšanu), piemērojot Krimināllikuma 49.[1]panta pirmās daļas 2.punktu, sodīt ar brīvības atņemšanu uz 14 (četrpadsmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, piemērojot daļēju sodu saskaitīšanu, pēc noziedzīgu nodarījumu kopības sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta pirmās daļas 2.punktu, daļēji saskaitot ar šo spriedumu noteikto sodu ar Kurzemes rajona tiesas 2018.gada 20.februāra spriedumā un Kurzemes rajona tiesas 2019.gada 16.augusta spriedumā noteikto sodu, pēc spriedumu kopības galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 11 (vienpadsmit) mēnešiem un piespiedu darbu uz 150 (viens simts piecdesmit) stundām.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. A/ atrašanos apcietinājumā no 2017.gada 20.decembra līdz 2017.gada 22.decembrim un no 2018.gada 5.janvāra līdz 2018.gada 19.jūlijam. Piespiedu darbu skaitīt par izciestu.

Piedzīt solidāri no /pers. A/ un /pers. B/ 425 (četri simti divdesmit pieci) *euro* SIA "/Nosaukums D/" labā, kuras tiesību pārņēmēja ir AS "/Nosaukums H/" ar reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/.

Pārējā daļā spriedumu negrozīt.

Atcelt Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 18.oktobra un 2021.gada 29.oktobra lēmumus.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajos gadījumos, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes apgabaltiesā.

Tiesnese I.Rozīte

Tiesnese A.Daidere

Tiesnesis K.Līcis